

USTAWA

z dnia ..... 2007 r.

**o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach
lekarsko – weterynaryjnych ¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza i izbach lekarsko – weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 208, poz. 2018 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz i pasz leczniczych oraz warunków ich wytwarzania i dystrybucji;

8) wystawianiu:

a) recept na produkty lecznicze przeznaczone do stosowania u ludzi, które będą stosowane u zwierząt,

b) recept weterynaryjnych na produkty lecznicze weterynaryjne.”;

2) art. 2 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna przyznaje, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 2a, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie, która:

1) jest obywatelem polskim, obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub obywatelem Konfederacji Szwajcarskiej;

2) posiada dyplom albo inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii wydane przez:

a) właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f albo

- b) inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli dyplom ten lub te dokumenty zostały uznane w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii;
- 5) wykazuje nienaganną postawę etyczną;
- 6) korzysta w pełni z praw publicznych.

2. Lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub obywatelem Konfederacji Szwajcarskiej, spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli:

- 1) przedstawi zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, że posiada na terenie tego państwa prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszono ani którego nie został pozbawiony, oraz że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu;
- 2) złoży oświadczenie, że władza językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.”;

3) art. 2a – 2b otrzymują brzmienie:

„Art. 2a. Okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, niespełniającemu wymagań w zakresie formalnych kwalifikacji lekarza weterynarii określonych w odrębnych przepisach, jeżeli posiada:

- 1) wydany przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:
  - a) 21 grudnia 1980 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Francuskiej, Królestwie Niderlandów, Republice Irlandii, Wielkim

Księstwie Luksemburga, Republice Federalnej Niemiec i Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

- b) 1 stycznia 1981 r. w Republice Greckiej,
- c) 1 stycznia 1985 r. w Republice Włoskiej,
- d) 1 stycznia 1986 r. w Królestwie Hiszpanii lub Republice Portugalskiej,
- e) 11 marca 1990 r. w Litewskiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Litwy na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Litwy,
- f) 3 października 1990 r. w Niemieckiej Republice Demokratycznej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Federalnej Niemiec,
- g) 25 czerwca 1991 r. w Słowenii, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii,
- h) 20 sierpnia 1991 r. w Estońskiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Estonii,
- i) 21 sierpnia 1991 r. w Łotewskiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Łotwy na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Łotwy,
- j) 1 stycznia 1993 r. w Czechosłowackiej Republice Federacyjnej, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,
- k) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii lub Królestwie Szwecji,
- l) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,

- m) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Cypru, Republice Litwy, Republice Łotwy, Republice Węgier, Republice Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republice Słowackiej lub Republice Słowenii,
  - n) 1 stycznia 2007 r. w Republice Bułgarii lub Rumunii lub
- 2) wydany przez właściwe organy:
- a) Czechosłowackiej Republiki Federacyjnej dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,
  - b) Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii, Republiki Litwy lub Republiki Łotwy na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Estonii, Republiki Litwy lub Republiki Łotwy,
  - c) Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, o ile dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii na tych samych zasadach jak dokument wydany przez właściwe organy lub Republiki Słowenii lub
- 3) w przypadku Republiki Estonii – dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy Republiki Estonii przed dniem 1 maja 2004 r., lub świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 maja 2004 r. oraz
- 4) w przypadku, o którym mowa w pkt 1 oraz pkt 2 – zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, potwierdzające, że wykonywał zawód przez

okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenie lub

- 5) w przypadku, o którym mowa w pkt 3 – zaświadczenie wydane przez właściwe organy Republiki Estonii, potwierdzające, że wykonywał zawód na terytorium Republiki Estonii przez okres co najmniej pięć kolejnych lat z siedmiu bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenie.

Art. 2b. 1. Okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna uznaje dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii posiadane przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, jeżeli osoba ta posiada zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, potwierdzające, że dyplom lub dokument potwierdzający formalne kwalifikacje został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia, którego wymagania są określone w odrębnych przepisach i jest traktowany przez te organy jako równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.

2. Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, w zakresie spełnienia wymagań określonych w:

- 1) art. 2 ust. 1 pkt 4 – uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia wymagane do wykonywania zawodu lekarza weterynarii w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz weterynarii przybywa; w przypadku gdy dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie, odnoszące się do stanu zdrowia;
- 2) art. 2 ust. 1 pkt 5 – uznaje się dokumenty wydane przez właściwe organy państwa Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, którego lekarz weterynarii jest obywatelem, lub państwa, z którego przybywa, poświadczające, że obowiązujące w tym państwie wymagania dotyczące postawy etycznej do podjęcia zawodu lekarza weterynarii zostały spełnione; jeżeli w państwie, którego obywatelem jest lub z którego

przybywa lekarz weterynarii, nie wydaje się dokumentu poświadczającego spełnienie wymagań dotyczących postawy etycznej, za wystarczający uznaje się wyciąg z rejestru skazanych wydany w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego przybywa.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, mogą być przedstawiane w okresie 3 miesięcy od daty ich wydania.”;

4) w art. 2e:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna posiada informacje dotyczące istotnych okoliczności, które wystąpiły przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, może poinformować o tych zdarzeniach państwo, którego obywatelstwo lekarz weterynarii posiada, lub państwo, z którego przybywa, wnosząc o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo. Postępowanie w takich sprawach jest poufne.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje, a także o potwierdzenie, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać zawód w

Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał pełne wykształcenie zgodne z przepisami obowiązującymi w tym państwie.”;

5) art. 2f otrzymuje brzmienie:

„Art. 2f. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie nazw dokumentów oraz organów właściwych do ich wydania, wynikające z przepisów Unii Europejskiej.”;

6) art. 2h otrzymuje brzmienie:

„Art. 2h. 1. Lekarz weterynarii będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej i posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej może czasowo wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez konieczności wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko – weterynaryjnej prowadzonego przez okręgową radę lekarsko – weterynaryjną, jeżeli:

- 1) przed podjęciem czynności zawodowych, a w pilnych przypadkach bezpośrednio po ich podjęciu, złoży we właściwej ze względu na miejsce wykonywania zawodu okręgowej radzie lekarsko – weterynaryjnej pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania zawodu, z podaniem miejsca i czasu jego wykonywania;
- 2) przedstawi zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, potwierdzające jego formalne kwalifikacje i stwierdzające, że wykonuje w tym państwie zawód lekarza weterynarii zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 3) czas wykonywania czynności zawodowych nie przekroczy 90 dni w ciągu roku.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, składa się corocznie, jeżeli lekarz weterynarii określony w ust. 1, zamierza ponownie podjąć czynności zawodowe.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważne przez okres 12 miesięcy od daty jego wydania. Do zaświadczenia przepis art. 2e ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wydaje zainteresowanemu lekarzowi weterynarii zaświadczenie o spełnieniu przez niego warunków, o których mowa w ust. 1.

5. Okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna prowadzi ewidencję lekarzy weterynarii określonych w ust. 1, czasowo wykonujących zawód na terenie jej działania.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, jest prowadzona przy użyciu systemu informatycznego i zawiera następujące dane:

- 1) numer wpisu do ewidencji;
- 2) imię i nazwisko lekarza weterynarii;
- 3) nazwę państwa i adres miejsc gdzie lekarz stale wykonuje zawód;
- 4) oznaczenie terminu wykonywania czynności zawodowych podjętych na terenie działania okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej;
- 5) adres czasowego wykonywania zawodu, numer telefonu, faksu i adres poczty elektronicznej.

7. Lekarz weterynarii określony w ust. 1, w trakcie wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega przepisom art. 45 – 62.”;

7) po art. 2k dodaje się art. 2l w brzmieniu:

„Art. 2l. 1. Okręgowa rada lekarsko – weterynaryjna izby, której lekarz weterynarii jest członkiem, na wniosek tego lekarza wydaje:

- 1) zaświadczenie potwierdzające, że lekarz weterynarii posiada kwalifikacje zgodne z wymaganiami wynikającymi z przepisów Unii Europejskiej oraz, że posiadany przez niego dyplom lub inny dokument potwierdzający posiadanie formalnych kwalifikacji lekarza weterynarii odpowiada dokumentom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej;
- 2) zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej;

3) inne zaświadczenia wymagane przez właściwe organy innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej wynikające z przepisów Unii Europejskiej.”;

8) w art. 6a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) utraty przez lekarza weterynarii obywatelstwa polskiego, obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej;”;

9) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Art. 69a. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb wystawiania przez lekarzy weterynarii prowadzących praktykę lekarsko – weterynaryjną w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt recept weterynaryjnych na produkty lecznicze weterynaryjne,
- 2) wzór recept weterynaryjnych na produkty lecznicze weterynaryjne,
- 3) sposób zaopatrywania w druki recept weterynaryjnych, kontroli ich wystawiania, realizacji i stosowania oraz prowadzenia ich ewidencji - mając na względzie grupy zwierząt, przypadki oraz warunki z zachowaniem których mogą być wystawiane recepty.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 20 października 2007 r.

¹⁾ Przepisy ustawy wdrażają postanowienia:

1) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22);

- 2) decyzji Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich, Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się Stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28).

UZASADNIENIE

Celem projektowanych zmian w ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567, z późn. zm.) jest wdrożenie postanowień dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22) w zakresie dotyczącym uznawania kwalifikacji zawodowych lekarza weterynarii.

Resortem wiodącym w transpozycji dyrektywy 2005/36/WE jest Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Niniejsza dyrektywa ustanawia zakres kwalifikacji zawodowych, które umożliwiają ich posiadaczowi wykonywanie określonego zawodu we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz wprowadza szczegółowe regulacje obejmujące kształcenie osób, procedury przyznawania dyplomów i innych dokumentów potwierdzających ukończenie kształcenia oraz organy uprawnione do ich wydawania. Dyrektywa ta stanowi wykonanie postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w części dotyczącej zniesienia przeszkód w swobodnym przepływie osób i usług między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i wprowadza zasady wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji.

W świetle przedmiotowej dyrektywy zawód lekarza weterynarii należy do tzw. „zawodów sektorowych”, których funkcjonowanie zgodnie z prawodawstwem Unii Europejskiej wymaga szczegółowych regulacji w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Dotychczas w zakresie dotyczącym zawodu lekarza weterynarii sprawy kwalifikacji zawodowych regulowały: dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 362 z 23.12.1978, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 81, z późn. zm.) oraz dyrektywa Rady 78/1027/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii (Dz. Urz. WE L 362 z 23.12.1978, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 87, z późn. zm.) wdrożone

przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych.

Projektowane zmiany w ustawie wdrażają również postanowienia decyzji Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich, Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się Stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28), w zakresie dotyczącym uznawania kwalifikacji zawodowych lekarza weterynarii.

W projekcie ustawy uwzględniono obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, którzy na mocy protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony podpisanej dnia 26 października 2004 r. nabyli prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w Rzeczypospolitej Polskiej. Unormowanie tej kwestii nastąpiło w zmianie art. 2 ust. 1 i 2, art. 2a, 2b, 2e ust. 2 i 4, 2f, 2h, 2l oraz art. 6a ustawy.

Kolejnym przepisem unijnym, który wdraża się w projektowanej ustawie jest zmieniony art. 2 pkt 21 dyrektywy 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 3, z późn. zm.). Przepis ten wprowadzono do projektu ustawy w zmianie 1 precyzując różnice w wystawianych przez lekarzy weterynarii receptach na produkty lecznicze weterynaryjne przeznaczone wyłącznie dla zwierząt oraz produkty lecznicze przeznaczone do stosowania u ludzi, które mogą być stosowane u zwierząt oraz w zmianie 9, w której upoważniono ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w drodze rozporządzenia warunków i trybu wystawiania przez lekarzy weterynarii prowadzących praktykę lekarsko – weterynaryjną w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt recept weterynaryjnych na produkty lecznicze weterynaryjne, wzoru takich recept oraz sposobu zaopatrywania w druki recept weterynaryjnych, kontroli ich wystawiania, realizacji i stosowania oraz prowadzenia ich ewidencji. Proponowana regulacja ma zapewnić prawidłowy sposób sprawowania

nadzoru przez Inspekcję Weterynaryjną nad obrotem i stosowaniem produktów leczniczych i produktów leczniczych weterynaryjnych. Nadzór ten ma szczególne znaczenie w przypadku produktów leczniczych weterynaryjnych, które będą stosowane u zwierząt, których tkanki i produkty będą spożywane przez ludzi.

Ponadto w zmianie 1 preredagowano treść art. 1 ust. 1 pkt 7 w związku z koniecznością ujednolicenia słownictwa zawartego w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045), w której oprócz pasz zostały dodane również pasze lecznicze w zakresie ich wytwarzania i dystrybucji.

W przypadku implementacji dyrektywy 2005/36/WE nowelizacja ustawy polega na dokonaniu niezbędnych zmian w obecnie obowiązujących przepisach, pozostawiając bez zmian te uregulowania, które są zgodne z tą dyrektywą.

Warunki przyznawania przez właściwy organ, którym jest okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub obywatelom Konfederacji Szwajcarskiej określono w zmianie 2, która dotyczy nowego brzmienia art. 2 ustawy. Natomiast zmieniony art. 2f ustawy określa rodzaje dyplomów i innych dokumentów potwierdzających formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej w świetle brzmienia załącznika V pkt 5.4.2 dyrektywy 2005/36/WE.

W zmianie 3 nadano nowe brzmienie art. 2a dostosowując treść tego przepisu do uregulowań zawartych w dyrektywie 2005/36/WE ustalających obowiązek przyznawania przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną prawa do wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy nie spełniają wszystkich wymagań w zakresie wykształcenia. Art. 38 dyrektywy 2005/36/WE dotyczący kształcenia lekarzy weterynarii zostanie wdrożony w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.). Odstępstwa te wraz z okresem przejściowym są szczegółowo określone dla obywateli, którzy wykształcenie odbyli lub rozpoczęli w Niemieckiej Republice Demokratycznej, Czechosłowacji, Związku Radzieckim oraz Jugosławii. W przepisie wymienia się wymagane dokumenty potwierdzające posiadanie formalnych kwalifikacji lekarza weterynarii oraz wydane również przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej zaświadczenia potwierdzające, że przedmiotowy dokument uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii w danym państwie.

W zmianie 7 proponowanej nowelizacji ustawy w dodawanym art. 2l określono właściwość okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej jako organu wydającego wszelkiego rodzaju dokumenty i zaświadczenia wymagane przez przepisy Unii Europejskiej, w tym przede wszystkim przez dyrektywę 2005/36/WE.

Ponadto w projekcie ustawy dotychczasowe wyrazy „odpowiednie władze” zostało zastąpione wyrazami „właściwe organy”. Zmiana ma na celu ujednoczenie stosowanej w ustawie terminologii z dyrektywą, która posługuje się terminem „właściwy organ”. Należy nadmienić, że powyższa zmiana jest uzasadniona także z punktu widzenia terminologii stosowanej w polskim ustawodawstwie. Określenie właściwy organ nie budzi wątpliwości i jako takie nie wymaga zdefiniowania na potrzeby ustawy. Dodać należy, iż art. 3 ust. 1 lit. d dyrektywy 2005/36/WE zawiera definicję właściwego organu.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 20 października 2007 r., gdyż zgodnie z art. 63 dyrektywy 2005/36/WE do tego dnia powinna być wdrożona ta dyrektywa. Ponadto z tym dniem ma również wejść w życie ustawa o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wdrażająca ogólne przepisy dyrektywy 2005/36/WE.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt ustawy znajduje się w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa dotyczy samorządu lekarzy weterynarii oraz osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, które zechcą wykonywać zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych.

Projektowana ustawa nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Koszty związane ze stosowaniem przepisów projektowanej ustawy będą realizowane wyłącznie ze środków finansowych będących w dyspozycji samorządu lekarzy weterynarii.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanej ustawy wpłynie na rynek pracy poprzez zwiększenie konkurencji wśród osób wykonujących zawód lekarza weterynarii.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy zostanie poddany konsultacjom społecznym z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i związkami branżowymi, w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko–Weterynaryjną, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej a także z Polskim Towarzystwem Nauk Weterynaryjnych oraz z Wydziałami Medycyny Weterynaryjnej w Warszawie, Lublinie, Wrocławiu i Olsztynie.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: